

Prof. dr. Schnitzler József

(1913–1990)

Kossuth-díjas sebész, adjunktus, kandidátus

1913. január 25-én született Szegeden.

1937-ben szerezte meg orvosi diplomáját Budapesten.

1937–1939 között mentőorvos.

1939–1948 között a jászberényi kórházban kisegítő orvos, majd sebész.

1943–1944 között munkaszolgálatos.

1948-ban a Debreceni Állami Tüdőgyógyintézet adjunktusa, majd sebész főorvosa.

1951-ben Kossuth-díjjal tüntették ki.

1955-től a tüdősebészeti osztály vezetője, és a TBC Klinika docense

1961. Az orvostudományok kandidátusa

1969-től a DOTE II. sz. Sebészeti Klinika igazgatója, tanszékvezető tanár

1963. július 11-én az első zárt szívműtétet Debrecenben Eisert Árpád nyíregyházi sebész főorvossal együtt végezte.

1963–1981 között országgyűlési képviselő.

1990. október 15-én Szegeden hunyt el.

Munkássága:

A DOTE klinikai igazgatójaként elsősorban a mellkassebészet fejlesztésével foglalkozott, de az általános sebészeti betegek ellátása is nagy hangsúlyt kapott.

Főbb munkája:

Gümős környezetben végzett csontbeültetés (Bp., 1961.)

A cavernostomia műtéti kérdései (Szentkereszty Bélával, Bp.)

Schnitzler József és Keszler Pál: Magyar sebészet 44. sz. 1991. 1. 1–2. o.

Dr. Schnitzler József és Kiss János István: Orvosi hetilap 132. 1991. 14. 762–763. o.

Kiss János – Schnitzler József – Fábíán Erzsébet – Faragó Eszter:

Mellkassebészeti betegekből izolált baktériumok antibiotikum rezisztenciájának változása az 1961–1967. években. Orvosi Hetilap, 1519–1523. o.

A DOTE Sebészeti Klinika profiljának a leírása, amelyben prof. Schnitzler is munkálkodott:

„1950-ben a sebész szakorvosképzés felgyorsítása érdekében megnyitották a II. Sebészeti Klinikát, ahová – Európában elsőként – nőt, Ladányi Józst (1898–1985) neveztek ki igazgatónak. Széles volt műtői tevékenységének palettája: az általános sebészet rutin feladatai mellett az égéskezelés sebészetével és plasztikával is foglalkozott, és kimagasló tapasztalatokat szerzett a nyúlajak, és farkastorok kezelésével. Utódja az a Schnitzler József (1913–1990) lett, aki 1951-ben kapta meg a Kossuth-díjat. A klinikán a mellkassebészetten kívül általános és szívsebészzel is foglalkoztak, de Schnitzler vezette be a gerinctuberkulózis aktív sebészi kezelését. Sebestény-nyel egyidőben végzett pulmonectomiát, és meghonosította hazánkban a mediastinoscopiát. A természet rajongója volt, országgyűlési képviselő, igen szerény, nagy tudású ember. Utódja a szívsebész Péterffy Árpád (1935–) lett, akit 1996-ban Sápy Péter követett.”

Emlékezete:

„Prof. Schnitzler emlékét egy dombormű és márványtábla a DOTE Sebészeti Klinikáján őrzi. Az emléktáblát 2008. október 31-én leplezték le a Sebészeti Intézet mellkassebészeti osztályának előterében, a II. emeleten.

Alkotója Juha Richárd, aki Sz. Kiss Sándor főorvos fotója alapján készítette el a domborművet.

Híradás a médiában:

„Schnitzler József Kossuth-díjas professzorra, a debreceni mellkassebészet 1990-ben elhunyt atyjára emlékeztek pénteken a Debreceni Egyetem Orvos és Egészségtudományi Centrumában (DEOEC). A Méltó emlék a múltnak programsorozat keretében tartott megemlékezésen felavatták a néhai neves professzor domborművét. Paragh György professzor, a DEOEC elnöke emlékeztetett rá, hogy Schnitzler József nevéhez fűződik a most 60 éves debreceni mellkassebészet megteremtése. Schnitzler József 1948-ban került a Debreceni Állami Tüdőgyógyintézetbe sebész-főorvosként. A professzor egy alagsori kórteremből kialakított műtőben két segédorvossal kezdte meg a betegek gyógyítását, és vállalta az egyre nehezebb mellkasműtéteket. Új sebészeti

eljárás bevezetéséért 1951-ben – első magyar sebészként – Kossuth-díjat kapott. Megemlékeztek arról is, hogy 1963-ban Schnitzler József közreműködésével végezték el Debrecenben az első zárt szívűműtétet, majd az első nyílt szívűműtétet is, ami jelentős mértékben hozzájárult a debreceni szívsebészet kialakulásához. – BCSH –

Források:

<http://www.dote.hu/www.doki.net/tarsasag/deoec/hireke085.html>

Orvos életrajzi lexikon.

Gaál Csaba: Sebészet könyv. 2012. Medicina Könyvkiadó.

A DOTE honlapja. 2019.

<https://www.gyorikonyvtar.hu/internetes-szolgaltatasok/adatbazisaink/eletrajzi-bibliografia?mit=S>
Civishír

Jászberény, 2019. 07. 03.

Összeállította: Sárközy Ágnes